

238643

ПИСАРАКИ ХУБ

(Аз афсонаҳои халқи тоҷик)

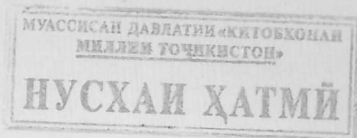
МАОРИФ

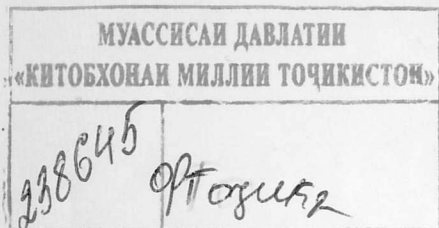
Писараки хуб

ДУШАНБЕ
МАОРИФ
2015

ББК 83.2 (2) тоҷик - 8
О - 83

О – 83. Писараки хуб. Душанбе, «Маориф», 2015, 8 сах.

Муассисаи нашриявии «Маориф»-и Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон наشري силсилаи афсонаҳоро бо номи «Афсонаҳои халқи тоҷик» ба нақша гирифтааст.

Силсилаи мазкур дар асоси «Афсонаҳои халқи тоҷик» (наشري соли 1957) ва дигар афсонаҳое, ки солҳои охир ҷоп шудаанд, таҳия гардидааст.

Инак, яке аз афсонаҳо аз ин силсила барои кӯдакону наврасон ва кулли дӯстдорони қиссаҳои мардумӣ манзур мешавад.

000038706

Китобхонаи миллии Тоҷикистон

ISBN 978-99947-1-259-5

© «Маориф», 2015

Буд-набуд, писараки ятиме буд. Вакте ки падараш вафот кард, ӯ ҳамагӣ шаш сол дошт. Модараш аз пагоҳ то бегоҳ тоқӣ дӯхтаву ба фуруш дода, бо сад азоб сару нӯги рӯзгори бечорагиашро дармеёфт ва бо машаққат қути лоямута ба даст меовард. Аввалҳои тобистон, ҳангоми дарави гандум, ҳамроҳи писаракаш аз пайи даравгарон рафта, сараки вақти дарав рехтаро чида, кӯфта, донаҳои гандумро чудо карда, бирён мекард. Гандумбирён ачаб бамаза буд. Баъзан модараш онро дар ўғурча

кӯфта талқон мекард ва ба он каме қанд меандохт, ки хангоми ба даҳон бурдан кому забон ҳаловат мебурд.

Як рӯз писарак ба кӯча баромада, дар миёни роҳ як банд гандумро дид, ки аз ароба афтада будааст. Писарак ба чор тараф нигоҳ карда касеро надид ва бандро бардошта ба хонаашон овард.

Модараш ҳайрон шуда пурсид:

– Инро аз кучо гирифтӣ?

– Дар кӯча ёфтам, – ҷавоб дод писарак.

– Аз ҳар чое гирифта бошӣ, бурда дар

чояш мон! — фармуд модараш.

Писарак ранчида гуфт:

— Хайр, ман бурда монам, соҳибаш маълум нест, ягон каси дигар мегирад...

— Ҳар кас гирад, ихтиёраш, лекин ту ҳеҷ вақт моли касро нагир. Моли кас, агар розӣ набошад, ба ту насиб намекунад, — гуфт модар.

Писарак банди гандумро бурда дар чояш монд.

Як рӯз чанд нафар бачаҳои кӯчаашон якҷоя бозӣ мекарданд. Ҳангоми дамгирӣ яке аз онҳо гуфт:

— Дар фалон ҷо полези харбуза дидам, харбузаҳои калон-калон, ҳамааш пухтагӣ.

— Кошкӣ, ҳозир дар ин ҷо як-ду харбуза мебуд, кайф карда меҳӯрдем, даҳонашро маза дод бачаи дигаре.

— Хуб нест, ки он ҷо харбузаҳо пухтаанду ин ҷо мо зори харбуза бошем, ба рафтани полез ташвиқ кард бачае, ки калонсолтар буд.

Бачаҳо ба шавқ омада, аз паси рафикашон равон шуданд, аммо писарак

рафтан нахост.

– Эй, ту магар нафс надорӣ? – гуфтанд бачаҳо ва ўро кашида бо худ бурданд.

Дар чўякҳои полез аз таги навдаю баргҳо ҳар ҷо-ҳар ҷо харбузаҳои калону хурд ба назар мерасид. Бачаҳо садо набароварда, яктогиву дутогӣ харбуза канда, таги каш карданд. Аммо писарак ба ягон харбуза даст назад.

Аз полез берун мешуданд, полезбонҳо хабардор шуданд. Бачаҳо аз тарс харбузаҳоро партофта, роҳи гурезро пеш

238645
гирифтанд.

Писарак, ки харбуза нагирифта буд, на-
гурехт. Яке ўро дошт, дигаре ба ў гуфт:

– Ба ин кордор нашав, намебинӣ, ў чизе
надуздадааст.

Соҳибони полез бачаҳоро дастгир
карда танбеҳ дода ва харбузаҳои партоф-
таи онҳоро чамъ оварданд. Яке аз соҳибо-
ни полез писаракро, ки сӯйи хонаашон
мерафт, нигоҳ дошта, пурсид:

– Чаро ту ба полез омадиву дуздӣ на-
кардӣ?

Писарак гуфт:

– Ман худам наомадам, маро кашида оварданд, ман харбуза дуздидан нахостам.

– Ту бачаи хуб будай, – гуфтанд ба ӯ ва ба дасташ як харбузаи калон доданд.

Писарак гирифтанд нахост.

– Ман моли касеро намегирам! Моли кас насиб намекунад, – гуфт ӯ.

– Инро ба ту кӣ гуфт? – пурсиданд аз ӯ.

– Модарам, – ҷавоб дод писарак.

– Ин моли мост, мо бо розигии худ ба ту медихем гуфтанд ползбонҳо, – он чиро бо

розигӣ медиҳанд, насиб мекунад. Бар, ҳамроҳи модарат бихӯр, ҳалоли ҷонат бод!

Писарак харбузаро ба ҳона оварда, пеши модараш гузошту воқеаро нақл кард. Модараш як пораи калон бурида пеши писараш рӯйи табақ монд. Писарак харбузаи мисли асал ширинро хӯрда лаззат бурд ва ба модараш рӯ овард:

– Модар, агар ҳамон рӯз ту намегуфтӣ, ки он банди гандумро ба чояш бурда монам, ман имрӯз ҳамроҳи бачаҳо харбуза медуздидаму ҳолам мисли онҳо мешуд ва ин харбузаи ширин насиб намегардид.

ПИСАРАКИ ХУБ

Муҳаррир Бурҳон Салмонов
Рассом Ҳусейн Чилаев
Муҳаррири техникӣ Робия Абдуллоева
Ороиши компютерӣ Сураҷ Алигаваров
Ҳуруфчин Суруш Зайниддинов

Ба чопаш 12.01.2015 имзо шуд. Андозаи 50x70 1/32.
Коғази бурандуд. Чопи офсетӣ. Гарнитурои Times New Roman Tj.
Ҷузъи чопӣ 0,5. Адади нашр 5000 нусха.
Супориши №14/2015.

Муассисаи нашриявии «Маориф»-и
Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон.
734024, ш. Душанбе, кӯчаи А. Дониш, 50.
Тел: 98-552-89-89. E-mail: najmiddin64@mail.ru

000038706

Китобхонаи миллии Тоҷикистон